

از گوشه و کنار

به موضوع فرزند پروری و سبک زندگی حساس شویم

معاون امور اجتماعی سازمان بهزیستی، درباره این که آیا باید در برابر واقعیت‌های اجتماعی سکوت کرد یا باید آن را بازگو کنیم؟ گفت: همه موافق اعلام واقعیات هستند. حبیب الله مسعودی فرید افزود: مردم باید بدانند ممکن است در سنین پایین هم کودک دچار آسیب شود، خانواده‌ها باید همان قدر که به فیزیک و شیمی اهمیت می‌دهند به آموزش سبک زندگی در مدرسه فرزندشان هم توجه کنند. باید والدین به موضوع فرزند پروری و سبک زندگی حساس شوند. وی به طرح نماد اشاره کرد و گفت: همه پذیرفته‌اند باید مددکار در مدارس داشته باشیم. قصد داریم افرادی با چند ظرفیت تربیت کنیم که آموزش تخصصی ببینند تا هم مشاوره بدهند، هم مددکار باشند و هم مربی بهداشت باشند و در یک نظام سطح بندی و راجع قرار بگیرند. این امر مصوبه شورای اجتماعی کشور دارد که باید تا پایان سال اجرایی شود. حسین باهر، استاد دانشگاه فوق دکتری رفتارشناسی درباره علت سکوت آموزش و پرورش در برابر آسیب‌های اجتماعی اظهار کرد: اگر مسئولیتی داشتیم ترجیح می‌دادم واقعیات را بشناسم و به جامعه اعلام کنم و به سمت حلش بروم تا آن که روی آن سرپوش بگذارم. به عنوان مثال اعتیاد به دوره راهنمایی رسیده و با رفتارهای ناهنجار برخی معلمان و اساتید و دانش آموزان و نمره فروشی از جمله ضایعاتی هستند که در جامعه امروز به چشم می‌خورد.

باید جلوی فرار از پرداخت مهر به گرفته شود

با بالا رفتن قیمت سکه در ماه‌های اخیر بسیاری از محکومان مهریه نتوانستند، دیون خود را پرداخت کنند و در ماه‌های اخیر آمار زندانیان مهریه افزایش پیدا کرد از همین رو رییس قوه قضاییه با صدور بخشنامه‌ای اعلام کرد، چنان چه کسانی که با افزایش قیمت سکه توان پرداخت قسط را ندارند، درخواست تعدیل آن‌ها به سرعت و خارج از نوبت رسیدگی شود تا این افراد روانه زندان نشوند. مدیرعامل ستاد دیده درباره این بخشنامه گفت: این قانون قطعا در کاهش زندانیان مهریه بی تأثیر نخواهد بود، اما باید توجه داشت که همه زندانیان مهریه را فرستاد نیستند که در پرداخت قسط مهریه ناتوان هستند، بلکه بسیاری از زندانیان، افرادی هستند که بابت دادخواست مهریه در زندان هستند و بدون این که پرونده‌شان به موضوع اعسار بر خورد کند، گرفتار موضوع مهریه شدند و در زندان به سمری می‌برند. به گفته اسدالله جولایی حدود نیمی از زندانیان مهریه به دلیل عدم توان پرداخت در پیش قسط اول مهریه در زندان هستند و اگر اعسار در پیش قسط نیز اعمال شود، شاهد کاهش بسیاری از زندانیان مهریه خواهیم بود.

مقام اول واحد مشاوره کمیته امداد استان تهران

معاون حمایت و سلامت کمیته امداد استان تهران با بیان اینکه یکی از خدمات این نهاد به مددجویان تحت حمایت ارائه مشاوره‌های فردی و گروهی در زمینه‌های مختلف است، گفت: از ابتدای سال جاری تاکنون ۱۳۰ هزار و ۱۰۶ نفر از مددجویان از خدمات مشاوره بهره‌مند شدند. علی کریمی اصل با اشاره به این که خدمات مشاوره و راهنمایی به صورت گروهی و فردی ارائه می‌شود، بیان کرد: از این تعداد پنج هزار و ۱۳۱ نفر مشاوره فردی، ۳۷۵ نفر روان درمانی، سه هزار و ۱۱۶ نفر مشاوره گروهی و ۹۸۶ نفر از راهنمایی‌های فردی بهره‌مند شدند. ادمه داد ارائه خدمات مشاوره و راهنمایی با موضوعات پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی، فضای مجازی، اعتیاد، مهارت‌های زندگی، شرایط ازدواج موفق، فرزند پروری، آشنایی با عوامل مؤثر در ازدواج و تحکیم بنیان خانواده انجام می‌شود.

آدم‌ها مطمئن هستند که می‌توانند با حیوانات رابطه عاطفی برقرار کنند بدون این که از طرف آن حیوان مورد تحقیر و طردشدگی قرار بگیرند. حیوانات با رفتار خود از نگهداری و توجهی که انسان‌ها نسبت به آن‌ها دارند تشکر می‌کنند و این آن چیزی است که انسان به آن نیاز دارد. نیاز به این که بدانند بالاخره مورد توجه یک موجود زنده است

کلام آن که: چه طرفدار حقوق حیوانات باشید و تصدیق کنید که آن‌ها باید حقی بنیادین و پیشا قانونی مبنی بر «دارایی کسی نبودن» داشته باشند و چه به باورهای متداول و سنتی پایبند بمانید، نتیجه یکسان است: اساساً تمام استفاده‌های ما از حیوانات باید پایان یابد.

نیاز یا تمایز؟

در ایران، سیر فزاینده روی آوردن به حیوانات خانگی همزمان و موازی با فرایند کاهش تعداد فرزند، به ویژه در یک دهه اخیر بوده است. بنا به برخی آمارهای جهانی، در سال ۲۰۱۲، ایران با نرخ باروری کمتر از دو نفر در تبه ۱۴۵ کشورهای جهان و پایین تر از کشور های توسعه یافته‌ای چون آمریکا، فرانسه، انگلستان و نیز آژانتین، برزیل، شیلی و ترکیه قرار گرفته است. به همین دلیل شاید بتوان گفت حیوان خانگی، یک فرزند بی در دسر تر و کم هزینه تر است و مردم هر چه از دواج گریز تر و فرزند هراس تر می‌شوند، به همان اندازه حیوان دوست تر می‌شوند. در همین بستر اجتماعی است که کارشناسانی چون دکتر حریری پیش‌بینی می‌کنند به زودی ابعاد بازار حیوانات خانگی در ایران به حد یک صنعت برسد. مهم ترین کارکرد نگهداری حیوان در خانه در جامعه امروز ایران، شاید همان چیزی باشد که جامعه‌شناسان به آن «تمایز» می‌گویند. تمایز، در واقع تلاشی است که طبقات مختلف اجتماعی، از طریق نوع مصرف خود، برای متمایز کردن خود از دیگر طبقات انجام می‌دهند. خرید و نگهداری حیوانات خانگی امروزه تمهیدی برای تشخیص و تمایز بخشیدن به خود نسبت به دیگران شده است. البته خرید و نگهداری حیوانات خانگی در ایران، شاید ۱۵ تا ۱۰ سال پیش به طور عمده اائقه‌ای طبقه بالایی محسوب می‌شد و طبقه متوسط و پایین علاقه بسیار کمی به این امر نشان می‌دادند، اما در حال حاضر به نظر می‌رسد نشانه‌های فراگیر شدن این علاقه در جامعه ایرانی به چشم می‌خورد. گویی خرید و نگهداری حیوانات خانگی، در حال تبدیل شدن به یکی از مظاهر تجمل گرایی و مصرف نمایشی در ایران است.

قصور ماموران راهنمایی و رانندگی در مواجهه با نگاهی به حال و روز خدومان و عملکرد دمان به عنوان شهروند داشته باشیم، باید برای خودمان و همشهری‌های مان روشن باشد که اساسا با خودمان چند چندیم و هنگام رانندگی با هر ماشینی و هنگام عبور از خیابان، که و چه هستیم و با چه موجودات و با چه اشیایی طرفیم؟ این مهم است که بدانیم به عنوان راننده هر ماشینی، حتی نیشان گاوی، باید و حتما یک سری قوانین راهنمایی و رانندگی را رعایت کنیم، چون در هیچ قانون راهنمایی و رانندگی، به اسم و نوع و رنگ ماشین و حتی جنسیت و هیکل راننده اشاره نشده است. اما نکته‌ای در ماجرای حمله نیشان گاوی به ماموران راهنمایی و رانندگی هم وجود دارد و آن،

نسبت به آن‌ها دارند تشکر می‌کنند و این آن چیزی است که انسان به آن نیاز دارد. نیاز به این که بدانند بالاخره مورد توجه یک موجود زنده است که به پاس توجه و مراقبتی که از او می‌کند، به او عشق می‌ورزد و به صورت غیر مستقیم تشکر می‌کند. همه ما آدم‌ها نیازمند دوست داشتن و دوست داشته شدن هستیم و نمی‌توان منکر نقشی شد که حیوانات خانگی در پسر کردن این نیاز دارند. دوست داشته شدن حلقه مفقوده ارتباطات اجتماعی ماست و بسیاری از مادر صدد یافتن آن هستیم. شاید خودمان خیلی‌ها را دوست بداریم، اما نیاز به این که یک دیگری یا دیگری هم ما را دوست بدارند در اجتماع فعلی ما برآورده نمی‌شود و افراد زیادی در حسرت این دوست داشته شدن هستند. برخی افراد به دلیل پز اجتماعی و برخی دیگر برای غلبه بر تنهایی حیوانات را نگهداری می‌کنند، در حالی که افرادی که برای پر کردن تنهایی و برآورده کردن نیاز عاطفی حیوان را نگهداری می‌کنند و هیچ تمایلی در به نمایش گذاشتن آن ندارند. با وجود این، نمی‌توان منکر این مساله شد که برای یک حیوان، بودن در محیطی تنگ و قفس مانند و شرایطی که شاید فقط برای انسان خوب باشد، چندان خوشایند نیست. حیوانات به طبیعت تعقل دارند و همه آن‌ها بر اساس غریزه طوری خلق شده‌اند که باید در محیطی باز و آزاد زندگی کنند و آوردن آن‌ها به خانه و محل زندگی برای خود حیوان خوشایند نیست. همه ما انسان‌ها بر اساس خودخواهی دوست داریم کل طبیعت و همه موجودات آن را به خدمت خود درآوریم و در راستای تأمین نیازهای خود آن‌ها را مورد بهره‌برداری قرار دهیم. فارغ از اینکه همه موجودات طبیعت اعم از گیاهان و حیوانات نیز حق و حقوقی دارند و نباید این حقوق پایمال شوند.

حیوانات: دارایی و شیء

حیوانات از لحاظ اخلاقی دارای اهمیت هستند و اگر حیوانات صرفاً شیء نیستند، نمی‌توانند متعلق به کسی باشند یا تصرف شوند. اگر آن‌ها دارایی باشند، لاجرم شیء هستند و لاغیر. در این جا، به جای حیوان، انسان بگذارید: همه ما توافق داریم که تمام انسان‌ها، صرف نظر از ویژگی‌های خاص خود، این حق بنیادین و پیش قانونی را دارند که با آن‌ها هم چون دارایی شخصی رفتار نشود. هیچ کدام از ما به بردگی گرفتن انسان‌ها را نمی‌پذیریم. این نشان نمی‌دهد که چنین چیزی دیگر وجود ندارد، و وجود دارد، اما کسی از آن دفاع نمی‌کند. علاوه بر این، از آن جا که حیوانات دارایی شخصی هستند، معیار رفاه آن‌ها همواره بسیار پایین خواهد بود. دفاع از منافع حیوانات هر چند بهتر است، یعنی از این منافع، در اغلب مواقع، تنها در موقعیت‌هایی دفاع خواهد شد که سود اقتصادی به همراه داشته باشد. یافتن معیار رفاهی که بهره کشی از حیوانات را سودمندتر نکند کار سختی است، بنابه گفته دکتر حریری چ، خلاصه

حیوانی که با هدف رفع تنهایی به خانه آورده می‌شود، نمی‌تواند ابزار نمایش شود و اساسا افرادی که در ایران به تازگی سرمدمدار نگهداری و به خانه آوردن حیوانات شده‌اند جوانانی هستند که به واسطه شلوغی زندگی و امورشان مجالی برای تنهایی و فکر کردن به آن راندارند

حیوانات خانگی در این گروه بیشتر است، می‌توان گفت این کار در ایران به یک پز اجتماعی تبدیل شده است؛ پز برای جوانانی که دنبال اثبات وجود خود هستند و با نمایش تصاویر این حیوانات در شبکه‌های اجتماعی یا آوردن آن نزد دوستان شان سعی می‌کنند برای خود اعتبار کسب کنند.

رابطه عاطفی با حیوان: چرا؟

دکتر حریری چ چنین توضیح می‌دهد: حیوانات به دلیل این که امکان برقراری ارتباط کلامی و چهره به چهره با آدمیان را ندارند و ارتباطاتشان به صورت غیر مستقیم و غیر کلامی است، برای ما آدم‌هایی که در مناسبات اجتماعی و ارتباط با افراد مختلف دچار یاس و سر درد گمی هستیم، گزینه خوبی برای پر کردن اوقات فراغت هستند. آدم‌ها مطمئن هستند که می‌توانند با حیوانات رابطه عاطفی برقرار کنند بدون این که از طرف آن حیوان مورد تحقیر و طردشدگی قرار بگیرند. حیوانات با رفتار خود از نگهداری و توجهی که انسان‌ها

دیگر عضوی از خانواده‌هاست که باعث می‌شود همه اعضای خانواده از بودن در کنار آن احساس خوشایندی داشته باشند. در ایران اما در سال‌های اخیر نگهداری حیوان خانگی هم بیشتر به نوعی پز اجتماعی تبدیل شده است. نمایش دادن حیوان در میهمانی‌ها و خیابان‌ها با شتون جامعه ما همخوانی ندارد و در عرف ما هم آوردن و نگهداری این حیوانات عجیب و غریب به منزل رانمی‌پسندیم. آوردن حیواناتی مانند «رفاه حیوانات» از راترویج کرده‌اند. سینگر مروج حقوق حیوانات نیست؛ او مروج رفاه حیوانات است. سینگر در سال ۲۰۰۶ در مصاحبه‌ای با مجله «وگان» گفت «می‌تواند جهانی را تصور کند که انسان‌ها در آن، در اکثر مواقع، غذای گیاهی می‌خورند، اما گاهی نیز خودشان را به وعده‌ای اشرافی دعوت می‌کنند که از تخم مرغ محلی یا شاید گوشت حیواناتی تشکیل شده باشد که، در شرایط طبیعی، زندگی خوبی بر حسب گونه‌شان دارند و پس از مدتی بدون درد در مزه کشته می‌شوند.»

به رنج کشیدن حیوان توجه می‌کند. پیتر سینگر در واقع سودگرایی است که حقوق اخلاقی را یکسره رد کرده و از اقداماتی حمایت می‌کند که از نظراو رنج را کاهش می‌دهند. به عبارت دیگر، پدر جنبش حقوق حیوانات، حقوق حیوانات را کاملاً رد می‌کند و دعای خیر خود را نثار مرغ‌داری‌های بدون قفس، مزارع دام بدون سلول‌های انفرادی و تمام بهره کشی‌های خوب و خوشی می‌کند که تقریباً تمام خیره‌های بزرگ «رفاه حیوانات» از راترویج کرده‌اند. سینگر مروج حقوق حیوانات نیست؛ او مروج رفاه حیوانات است. سینگر در سال ۲۰۰۶ در مصاحبه‌ای با مجله «وگان» گفت «می‌تواند جهانی را تصور کند که انسان‌ها در آن، در اکثر مواقع، غذای گیاهی می‌خورند، اما گاهی نیز خودشان را به وعده‌ای اشرافی دعوت می‌کنند که از تخم مرغ محلی یا شاید گوشت حیواناتی تشکیل شده باشد که، در شرایط طبیعی، زندگی خوبی بر حسب گونه‌شان دارند و پس از مدتی بدون درد در مزه کشته می‌شوند.»

چرا حیوان خانگی داریم؟

امیر محمود حریری، جامعه‌شناس و استاد دانشگاه می‌گوید: در کشور ما متأسفانه، نگهداری حیوانات عجیب و غریب در خانه و محیط‌های زندگی شهری به یک پز اجتماعی تبدیل شده که هیچ ارتباطی با اهداف اصلی این اقدام و همدردی با حیوانات ندارد. در جاهای دیگر دنیا حیوانات را به خانه می‌آورند تا به ویژه در سنین بالا از تنهایی در بیابند، یا برای کودکان به عنوان یک دوست و سرگرمی خوب از این موجودات استفاده می‌شود تا به کودک عاطفه و محبت را بیاموزند. پت یا حیوان خانگی در کشورهای

آذر فخری، روزنامه‌نگار

در کلاس روان‌شناسی نشستیم. نمی‌دانیم از کجایه بعد ناگهان بحث بین استاد و یکی از دانشجویان درگیر شد؛ صحبت‌ها و خاطره‌های پر آب و تاب درباره گربه‌های خانگی شان. و استاد برای این که ماهایی که حیوان خانگی نداشتیم از این بحث شخصی نصیبی ببریم در مورد «گربه‌های مانی» برای ما به خصوص مروج حقوق حیوانات نیست؛ او مروج رفاه حیوانات است. سینگر در سال ۲۰۰۶ در مصاحبه‌ای با مجله «وگان» گفت «می‌تواند جهانی را تصور کند که انسان‌ها در آن، در اکثر مواقع، غذای گیاهی می‌خورند، اما گاهی نیز خودشان را به وعده‌ای اشرافی دعوت می‌کنند که از تخم مرغ محلی یا شاید گوشت حیواناتی تشکیل شده باشد که، در شرایط طبیعی، زندگی خوبی بر حسب گونه‌شان دارند و پس از مدتی بدون درد در مزه کشته می‌شوند.»

پدر حقوق حیوانات کیست؟

«پیتر سینگر» پدر جنبش حقوق حیوانات است. سینگر استفاده انسان از حیوان را فی نفسه رد نمی‌کند؛ اما فقط

یادداشت

پر کردن خلأ ارتباط‌های عاطفی یا پز اجتماعی:

حیوانات خانگی؛ برده‌داری در عرصه طبیعت

در جاهای دیگر دنیا حیوانات را به خانه می‌آورند تا به ویژه در سنین بالا از تنهایی در بیابند، یا برای کودکان به عنوان یک دوست و سرگرمی خوب از این موجودات استفاده می‌شود تا به کودک عاطفه و محبت را بیاموزند. پت یا حیوان خانگی در کشورهای دیگر عضوی از خانواده‌هاست که باعث می‌شود همه اعضای خانواده از بودن در کنار آن احساس خوشایندی داشته باشند. در ایران اما در سال‌های اخیر نگهداری حیوان خانگی هم بیشتر به نوعی پز اجتماعی تبدیل شده است.

آبی، جست‌وجومی کردم. این همه سال گذشت و آمد و رسید به جایی که یک روز، هنگام عبور از خیابان، در حالی که حق تقدم یا عابر پیاده بود، یک نیشان آبی بدون کم کردن سرعت، درست گیر من به اندازه بیست سانتی متر نپرسیده بودم عقب‌تر احتمالاً زیر لاستیک‌های نیشان، له شده بودم. و دقیقاً همان لحظه بود که فهمیدم در مقایسه برادرم و شیوه آموزشی او، منظورش از «گاو» در این میان چه و بهتر بگویم «که» بود! آن قدر تعجب

همه چیز با یک نیشان آبی شروع شد. به یک روستای دور دست رفته بودیم که از قضا، ساکنانش در پرورش گاو دستی داشتند. و برادر در تمام طول راه برای این که به ما کوچک ترها هشدار بدهد، مدام بین نیشان آبی و گاو مقایسه می‌کرد. آن سال‌ها من کوچک تر از آن بودم که منظور واقعی برادرم را بفهمم، و همیشه تشابه را درست در میان هیکل یک گاو و هوششان و یک وانت نیشان